

ført i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed.

UCITS-direktivet er senest ændret ved Rådets direktiv nr. 2001/107/EF af 21. januar 2002, som indeholder en regulering af administrationselskaber og forenklede prospekter (også betegnet som tjenesteyderdirektivet) samt Rådets direktiv nr. 2001/108/EF af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv nr. 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som indeholder en regulering af investeringsinstitutters investeringer (også betegnet som produktdirektivet).

Lovforslaget gennemfører bestemmelser, der blev indført i UCITS-direktivet med produktdirektivet og tjenesteyderdirektivet. Endvidere vil bestemmelserne i tjenesteyderdirektivet om, at foreningerne skal udstede et forenklet prospekt og om god forretningsskik, blive gennemført i bekendtgørelsesform, udstedt i medfør af lovforslaget.

UCITS-direktivet fastsætter bestemmelser, som de i UCITS-direktivet nævnte institutter for kollektiv investering i værdipapirer, som i Danmark er investeringsforeninger, skal opfylde for at blive godkendt i overensstemmelse med direktivets regler med den virkning, at de får ret til at markedsføre deres andele i de øvrige medlemslande på grundlag af deres hjemlands tilladelse og under deres hjemlands tilsyn.

De bestemmelser i forslaget, som vedrører gennemførelsen af produktdirektivet er, at investeringsmulighederne for harmoniserede institutter for kollektiv investering udvides. Disse har hidtil hovedsageligt haft lov til at investere i børsnoterede aktier og obligationer. Med forslaget skal de tillige kunne investere i pengemarkedsinstrumenter, bankindskud, andele i andre institutter for kollektiv investering og standardiserede futures og optioner, der handles på regulerede markeder og OTC-instrumenter. Disse investeringer underkastes en række betingelser specielt i form af spredningsregler.

Der åbnes også for investeringer i ikke harmoniserede institutter, hvis disse opfylder en række betingelser. De skal være undergivet et tilsyn, der anses for ligeværdigt med et EU-tilsyn, der skal være samarbejde mellem de respektive tilsynsmyndigheder, investorbeskyttelsen skal svare til direktivets regler specielt for så vidt angår regler om lån og udlån, der skal aflæveres halvårsrapporter, og instituttet må højst investere 10 pct. af sin formue i sådanne andre investeringsinstitutter.

Det foreslås, at investeringsinstitutterne må placere midler som indskud i kreditinstitutter, der har hjemsted i et medlemsland eller i et ikke-medlemsland, hvis et sådant kreditinstitut er underkastet et tilsyn, der er ligeværdigt med EU-tilsyn.

Det foreslås, at investeringsinstitutter med betryggende risikokontrol kan foretage transaktioner med finansielle derivater som et led i investeringsstrategien og ikke som hidtil alene som led i porteføljestyringen. Disse skal enten være noteret på et reguleret marked eller, hvis de handles på et OTC-marked, skal modparten være underkastet tilsyn, tilhøre kategorier, som er godkendt af instituttets kompetente myndigheder, og instrumenterne skal kunne værdiansættes med regelmæssige mellemrum.

Det foreslås, at institutter må placere midler i pengemarkedsinstrumenter, der skal være udstedt af »kvalificerede udstedere«, hvilket vil sige offentlige eller quasi-offentlige institutioner, tilsynsbelagte eller godkendte virksomheder.

Ændringerne indeholder definitioner af de finansielle aktiver, som institutter for kollektiv investering kan investere i samt en ændret definition af markeder.

Som konsekvens af de udvidede investeringsmuligheder foreslås der tillige nye placeringsgrænser for disse.

Det foreslås, at et investeringsinstitut som hovedregel højst må placere 20 pct. af sine aktiver som indskud i et enkelt kreditinstitut.

Der foreslås en global grænse på 20 pct. for investeringer hos en emittent. Investeringer i de nye instrumenter må altså ikke kombineres på en sådan måde, at risikoen koncentrerer på en emittent.

Det foreslås, at modpartsrisikoen overfor en enkelt modpart ved investering i finansielle derivater, der handles på et OTC-marked, ikke må overstige 10 pct. af investeringsinstituttets formue. Ved beregning af modpartsrisikoen anses concernforbundne selskaber som en modpart.

Det foreslås, at investeringsinstitutter får mulighed for at anvende en styringsteknik, der går ud på at gengive sammensætningen af bestemte aktie- eller obligationsindekser. Målet er ikke en 100 pct. kopiering. For institutter med denne investeringsfilosofi foreslås mere fleksible risikospredningskrav for investering i aktier og obligationer således, at disse kan indgå med den vægt, de har i de kvalificerede indekser. Maksimumsgrænsen for investering i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent er normalt 20 pct. af investeringsinstituttets formue, men kan undtagelsesvist hæves til 35 pct.